

PÍSEŇ 0565

Já chtěl bych, Bože můj

Braunschweig 1648

1. Já chtěl bych, Bo - že můj, mít srd - ce pl - né sí -- ly, když sly - ším po - zvá -

- ní, at' za te - bou se dám. Však bo - jím se, že hřích mi bu - de pří - liš

mi - lý a tou - hu po slá - vě že v so - bě ne - zdo - lám.

2. Dnes na to vzpomínám, jak často jsem už slíbil,
že chci ti věrný být, vždy ve službě tvé stát
a zabývat se tím, co se tvé vůli líbí.
Však všechny sliby své jsem zrušil mnohokrát.
3. Neumím vděčný být, když požehnání dáš mně,
když radost přichází a chvíle pokojné,
a zcela hluchý jsem, když napomínáš vážně,
když smutek dopustíš - znamení varovné.
4. Tak stále poznávám, jak slabý jsem a prázdný,
jak sice snahu mám hlas Boží vážně vzít,
však zcela stačí, když jen někdo pohrozí mi,
a znovu upadám, má slabost vítězí.
5. Jen tvoje moudrost ví, co k službě sílu dává,
co sobce promění a smutné potěší,
jen za tvé pomoci se zastanu vždy práva
a věrnost pravdě tvé nebude přítěží.
6. Tak, jako prorokům a apoštolům kdysi
i mně dej moudrost svou a Ducha daruj sám,
ty, který v lásce své a v moci nezměrný jsi,
i ve mně bezmocném si vybuduj svůj chrám.

Louis Roehrich 1866, Karel Trusina